

som følge af bestemmelsen i kommissionsudkastets § 7. I anledning af et spørgsmål fra folketingets udvalg vedrørende forslaget til lov om offentlighed i forvaltningen anmodede justitsministeriet samtlige ministerier om at ajourføre og, om fornødent, supplere denne oversigt. På grundlag heraf udarbejdede justitsministeriet en ny oversigt over specielle tavshedspligtsforskrifter, der i medfør af den tilsvarende bestemmelse i lovforslaget måtte antages at afskære offentlighedens adgang til aktindsigt. Oversigten, der blev forelagt udvalget, er optaget som underbilag til folketingsudvalgets betænkning, se F.T. 1969/70, tillæg B, sp. 2131 ff.

Det må principielt bero på en konkret fortolkning, om særlovgivningens tavshedspligtsbestemmelser af denne type tillige kan antages at indeholde en skærpet regulering af adgangen til at udveksle oplysninger mellem forskellige forvaltningsmyndigheder indbyrdes i forhold til, hvad der må antages at gælde efter de almindelige bestemmelser i straffelovens § 152 og § 264 b. Dette spørgsmål er imidlertid uden betydning for den i offentlighedslovens § 7 indeholdte sondring mellem almindelige og specielle tavshedspligtsforskrifter. Afgørende i den forbindelse er alene, om forskriften indeholder en præcisering af tavshedspligtens genstand ved at indeholde en nærmere angivelse af, hvilke typer af oplysninger der er undergivet tavshedspligt.

6. Spørgsmålet om videregivelse af EDB-registrerede oplysninger til andre offentlige myndigheder er reguleret i § 20 i forslaget til lov om offentlige myndigheders registre, der har følgende ordlyd:

»§ 20. Registrerede oplysninger kan videregives til offentlige myndigheder i det omfang, der er nævnt i kapitel 5, samt hvor de pågældende myndigheder i henhold til lov har adgang til at få oplysningerne.

*Stk. 2.* I øvrigt må videregivelse kun finde sted til en anden offentlig myndighed, såfremt oplysningerne har væsentlig betydning for vedkommende myndigheds virksomhed eller har væsentlig betydning for en afgørelse, som myndigheden skal træffe, jfr. dog § 9, stk. 1, 2. pkt. Der må dog ikke videregives oplysninger, for hvilke der ved lov er fastsat særlige tavshedsforskrifter.

*Stk. 3.* Fra registre, der udelukkende er oparbejdet med henblik på at foretage statistiske uddrag eller som led i en videnskabelige undersøgelse, må der kun i særlige tilfælde videregives oplysninger, der kan henføres til bestemte personer.«

Bestemmelsen i lovforslagets § 20 er ikke umiddelbart anvendelig, idet bl. a. også spørgsmålet om, i hvilket omfang der kan ske udlevering af EDB-registrerede oplysninger til andre offentlige myndigheder, skal tages op til særlig regulering i de individuelle forskrifter, der for hvert enkelt registers vedkommende skal være fastsat, forinden registeret tages i brug, jfr. således lovforslagets § 4, stk. 2, § 6, stk. 2, og § 7, stk. 1. Forinden sådanne forskrifter fastsættes, skal der indhentes en udtalelse fra registertilsynet. Bestemmelsen i § 20 har derfor alene den funktion at angive en yderste grænse for, hvor langt man i disse individuelle forskrifter kan gå i retning af at give hjemmel til videregivelse til andre offentlige myndigheder.

Af særlig interesse i den foreliggende sammenhæng er bestemmelsen i lovforslagets § 20, stk. 2.

Efter justitsministeriets opfattelse kan denne bestemmelse ikke for en praktisk vurdering antages at medføre nogen udvidet adgang til at træffe bestemmelse om videregivelse af EDB-registrerede oplysninger til andre offentlige myndigheder i forhold til, hvad der må antages at gælde i dag, og til, hvad der efter lovforslagets gennemførelse må antages at gælde om udveksling mellem forvaltningsmyndigheder af andet end EDB-registrerede oplysninger, jfr. herved ovenfor under pkt. 4. Bestemmelsen om at der kun kan ske videregivelse af oplysninger, der

»... har væsentlig betydning for vedkommende myndigheds virksomhed eller har væsentlig betydning for en afgørelse, som myndigheden skal træffe...« indebærer formentlig tværtimod en vis skærpelse.

Med det netop tagne forbehold svarer bestemmelsen efter justitsministeriets opfattelse i alt væsentligt til gældende ret. Det bemærkes i denne forbindelse, at det i bemærkningerne til lovforslaget er forudsat, jfr. herved også *Betænkning om Offentlige Register* side 255, at der med henvisningen i bestemmelsens 2. pkt. til særlige lovbestemte tavshedsforskrifter alene sigtes til sådanne, der må antages at indeholde ikke blot en præcisering af tavshedspligtens genstand, men tillige en